

Kvasické noviny

3
2022

1. září se v základní škole konalo slavnostní uvítání nových prvňáčků.
Více na straně 21.

ZA ENERGIE OBEC PLATÍ O TĚMĚŘ 30 % VÍCE NEŽ LONI

Nárůst cen energií se netýká jen domácností, ale i veřejných budov. Kvasice mají mnoho nemovitostí, které musejí v zimních měsících vytápět na určitou teplotu i tehdy, když nejsou úplně využívány. Sice se v nich od října do března topí na nižší teplotu, nicméně vytápět se musí, aby se nepoškodil jejich technický stav a například při velkých mrazech nepopraskaly vodovodní trubky. Mezi takové budovy patří sokolovna nebo hasičská zbrojnice. Dále se vytápí obecní úřad, základní škola, mateřská škola a u všech objektů došlo k nárůstu cen za energie.

Obec tak od září čeká zdražení energií o cca 29 % více než v předcházejících letech.

„Na obecním úřadě, v mateřské škole a v sokolovně už platíme vyšší zálohy a nevíme, co se bude dít v následujících měsících, jestli se platby ještě zvednou či nikoliv. Řeší-

me i vytápění v základní škole, kde se netopí plynem, ale dřevěnými peletami. Jejich cena meziročně stoupla až o 200 %, škola i školka jsou naštěstí zateplené,” vysvětlil starosta Dušan Odehnal.

Po dřevěných peletách je v poslední době velká poptávka, protože kvůli narůstajícím cenám plynu lidé přecházejí na levnější vytápění. Pelety zdražily o 200 %, což je stále ve srovnání s cenami plynu akceptovatelné.

„I když by ceny energií a pelet ještě stouply, vytápění obecních budov zajistíme. Děti ve škole ani školce mrznout nebudou. V obecních budovách budeme dbát na úsporný provoz, škole posílíme rozpočet na dostatečné množství pelet, ve školce obměníme energeticky náročné spotřebiče. Zdraví dětí je nejdůležitější a musíme je chránit,” ujistil starosta.

text: Jana Hlavinková

SLOVO STAROSTY

Milí spoluobčané,

končí nám léto a pomalu, ale jistě přichází podzim. Přelom léta a podzimu nejvíce pociťují děti. Po dvou měsících volna na ně opět čekaly školní lavice a třídy v mateřské škole. Některé už kvasickou školu a školku důvěrně znají, jiné šly v doprovodu rodičů do vzdělávacích zařízení poprvé.

Na děti čekalo slavnostní uvítání, v základní škole je paní učitelka pasovala na prvňáčky. Děti se s nadšením posadily do lavic a rozhlížely se, v jakém prostředí budou trávit dalších 9 let svého života a kde si najdou nové kamarády. Nástup do první třídy je pro děti velkým krokem v jejich životě, protože je čeká více povinností, pevně daný řád, pravidla a také vzdělávání. Chci poděkovat paním učitelkám z naší mateřské školky, které kvasické děti připravily na nástup do školy. Také děkuji pedagogickému sboru v naší základní škole za milé přivítání prvňáčků a jejich začlenění do chodu zařízení.

Letošní podzim přinese i další důležitou událost. 23. a 24. září se po čtyřech letech konají komunální volby a po šesti letech volby do Senátu. V těchto dnech si budete moci zvolit nové obecní zastupitelstvo. Kandidátky dostanete do svých poštovních schránek. Zvu vás k volbám, přijďte rozhodnout o tom, kdo z 55 kandidátů usedne do patnácti zastupitelských křesel a bude se podílet na chodu obce v nadcházejících čtyřech letech.

Tímto chci poděkovat současným zastupitelům, radním i panu místostarostovi za jejich dosavadní čtyřletou práci pro obec. Děkuji jim za jejich úsilí, podporu obecních investic, jejich názory a podněty, ochotu podílet se na zvelebování našeho městečka, přípravu různých obecních i spolkových akcí, a za to, že jednali podle svých zkušeností, znalostí, své povahy a dle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

Užívejte si babího léta, poslední sluneční paprsky, výlety, práci na zahradě i čas strávený s rodinou.

S úctou, Dušan Odehnal

SOKOLOVNU ČEKÁ GENERÁLNÍ OPRAVA STŘECHY

Od té doby, co má obec ve svém vlastnictví budovu Sokolovny, průběžně investuje do nejakutnějších oprav. V několika posledních letech se kompletně vyměnila elektroinstalace, čelní zeď se svázala ocelovými lany, v sále je nové pódium i parkety a nyní má obec nachystaný projekt na opravu střechy nemovitosti. Ta je totiž velmi složitě řešená a je na hranici životnosti.

„Střešní plášť se skládá z několika materiálů, což není z ulice vidět. Tím, jak se budova v průběhu desetiletí různě přistavovala, tak se dělala

i střecha. Cílem projektu je střešní systém Sokolovny zjednodušit a zcela změnit,“ sdělil starosta Dušan Odehnal.

V uliční části je sedlová střecha, do dvora jsou šikmé a pultové střechy s vikýři a mnoha úžlaby. Plechová střešní krytina včetně krovů je již na hranici životnosti, a proto je potřeba udělat generální opravu. Stávající sklon střechy je 35°, 30°, 28° a 9°. Projektant navrhl jednoduchou sedlovou střechu se spádem 22° směrem do ulice a 11° směrem do dvora. Na střeše bude vegetace.

Tak bude vypadat střecha sokolovny po rekonstrukci.

KVASICE BUDOU MÍT NOVÉ SÍŘENY A POVODŇOVÝ PLÁN

Ministerstvo životního prostředí ČR vydalo rozhodnutí o přidělení dotace na vytvoření digitálního povodňového plánu a varovného informačního systému.

V překladu to znamená, že obec bude mít nové sirény na hasičské zbrojnici a sokolovně, ovládací pracoviště a k tomu program, který bude napojen na celostátní systém a program Zlínského kraje. Tato skutečnost je velmi důležitá, aby byli obyvatelé obce včas varováni před blížící se živelnou či jinou pohromou. Nejvíce dokáže městečko potrápit řeka Morava, která už jej několikrát zaplavila. Kdyby se řeka Morava vylila, je bezprostředně ohroženo

211 nemovitostí. Systém slouží i pro jiné živelné katastrofy, jako jsou přívalové deště, požáry, větrné smrště a další.

V současné době jsou v obci dvě dosluhující sirény a veřejný rozhlas. Sirény už jsou na hranici životnosti a nejdou ovládat centrálně a nepokryjí celé území obce. Nové dvě elektronické sirény se tak instalují na budovu sokolovny a na hasičskou zbrojnici. Z obou dvou nemovitostí se budou dát ovládat a signálem pokryjí celé městečko. Navíc na obecním úřadě bude řídicí a odbavovací pracoviště a sirény budou napojené do Jednotného systému varování a vyznění ČR (JSV),

který v České republice funguje od roku 1991.

Povodňový plán je souhrn organizačních a technických opatření, která jsou potřebná k odvrácení nebo zmírnění škod při povodních na majetku občanů, obce a na životním prostředí.

Plán se musí řídit i vodním zákonem a obsahuje doporučení a způsoby zajištění včasných a spolehlivých informací o vývoji povodně, jejímu možnému zabránění či alespoň zmírnění škod. Jsou v něm i postupy záchranných a zabezpečovacích prací a zajištění odstranění živelních pohrom.

Dokument bude obsahovat i gra-

fickou část, na které budou mapována veškerá záplavová území i evakuační trasy.

Za posledních 100 let došlo v Kvasicích k minimálně šesti velkým povodňovým událostem, které ohrožily život v městečku. Konkrétně se jednalo o léta 1922, 1938, 1967, 1997, 2006 a 2010. Všichni si určitě pamatujete opravdu ničivou povodeň a záplavy, kdy v roce 1997 voda zaplavila ulice Husova, Hráza, Dolní, Bělovská, Rýza, M. Krasického, Packov, Mlýn a A. Dohnala. V roce 2010 z obavy o bezpečnost obce zase musela být odstřelena hráz Kotojedky.

texty: Jana Hlavinková

KOMUNÁLNÍ VOLBY DO ZASTUPITELSTEV OBCÍ

se budou konat
v pátek 23. září od 14 do 22 hodin
a v sobotu 24. září od 8 do 14 hodin

v budově Obecního úřadu Kvasice, A. Dohnala 18 a v Základní škole Kvasice – Husova 642.

Volit můžou všichni, kteří mají ke dni voleb více než 18 let, jsou svéprávní a mají v Kvasicích trvalý pobyt.

Zároveň se budou konat volby do Senátu za okres Kroměříž (volební obvod číslo 76).

1. kolo proběhne ve stejném termínu, čase a na stejném místě jako komunální volby.

V případě, že by z 1. kola nevzešel jasný vítěz, bude se 2. kolo senátních voleb konat o týden později, a to 30. září a 1. října.

ODBAHNÍ SE RYBNÍČEK NA KRAJINĚ, VZNIKNE RELAXAČNÍ PLOCHA

Na Krajině je mezi domy schovaný malý rybník, do kterého jsou svedeny meliorace z okolního kopce. Z ulice nejde téměř vidět, protože je zarostlý rákosím, trávou a náletovými dřevinami. Terén okolo něj je pěšky špatně přístupný, protože jej obklopují svažité břehy zarostlé trávou

a popínavými rostlinami. Využívají jej vodní živočichové a hmyz, pro kvasické obyvatele neslouží jako rekreační plocha. To se však do budoucna změní, obec má nachystaný projekt. V něm se počítá s odbahněním rybníka, s úpravou terénu a s vytvořením relaxační zóny pro místní obyvatele.

„Břehy a hráz rybníka jsou narušené a vyžadují zpevnění. Ze dna se odbagrují sedimenty a opraví se přítok. Břehy se vyčistí, upraví a vysadí se zeleň, která pomůže zpevnit svažité terén a zároveň je vhodná do blízkosti vodní plochy. Chceme, aby se z rybníčku stalo kultivované

místo, které bude sloužit nejen pro živočichy, ale i pro zeleň a pro lidi,” nastínil plány starosta Dušan Odehnal.

Rybníček se vypustí a dno se vysuší. Pak se z něj odstraní až 800 m³ nánosů. Na dně umělé vodní nádrže se nechá vrstva nánosů, která bude sloužit jako izolace. Udělá se nový požerák, upraví se, dorovnájí a zpevní se břehy. Stromy, které budou okolo rybníčku, jsou například jasyň, duby, vrby, olše, javory a jilm. Celková revitalizovaná plocha (rybníček a okolí) činí 2000 m², samotná vodní nádrž má rozlohu cca 500 m².

Obec na projekt požádala o dotaci ze Státního fondu životního prostředí, kdy by výše dotace měla dosáhnout 85 % uznatelných nákladů. Celková cena investice činí 955 000 Kč včetně DPH, dotace bude ve výši 810 000 Kč. Ze svého rozpočtu Kvasice doplatí 145 000 Kč, což je 15 % všech nákladů.

DÍKY OPRAVÁM STÁVAJÍCÍCH POKLOPŮ A MŘÍŽÍ SE ZVÝŠÍ BEZPEČNOST V ULICÍCH

Každý řidič zná nepříjemnou situaci, když svým vozem najede na propadlý poklop kanálu. Pokud silnici znáte, „díře“ se dokážete včas vyhnout, v opačném případě dostanou zabrat tlumiče a náprava. Jelikož i v Kvasicích je dost takových propadajících se poklopů a kanálových mříží, nechala si obec od odborné firmy vytipovat všechna riziková místa a plán oprav.

„Celkem se jedná o 13 míst, která jsou v havarijním stavu a budou se opravovat. V některých ulicích jsou zborcené horní části šachy, uvolněné mříže a žlaby se propadly pod úroveň vozovky a tím vznikající dutiny, kterými při dešti protéká voda a podemílá silnici. A uvolněné mříže působí destruktivně na kanalizační šachty a tím pádem dochází k jejich ničení,”

vyjmenoval největší problémy starosta Dušan Odehnal.

Odborníci ze vsetínské firmy PRO-POKLOP, s. r. o., vytypovali nehorší místa, kde je potřeba opravit kanály a vpustě. Jde o ulice Krajina, na Osmeku, v Mírové ulici, v Zahradní, u základní školy a o Čtvrťky.

Při opravách odborná firma aplikuje samonivelační vpustě a poklopy. Tím se zajistí lepší způsob

uložení, vnitřní tlumení a bezpečný provoz na komunikaci. Údržba kanalizačních šachet bude jednodušší. Vyseká se stávající asfalt, vyčistí se kanalizace, opraví se šachta, usadí se nové poklopy, povrch se uhladí, udělá se hydroizolační ošetření hrdla šachty, zalejí se praskliny a položí se nový asfaltový povrch.

Cena prací bude cca 170 000 Kč a firma poskytuje záruku 60 měsíců.

BUDE SE OPRAVOVAT SILNICE OD TRAFIKY SMĚREM K HASIČÁRNĚ A ČÁST BĚLOVSKÉ

Kvasice připravují ve spolupráci s Ředitelstvím silnic Zlínského kraje velkou investiční akci. Půjde o opravu povrchu komunikace včetně nových parkovacích stání, přechodů pro chodce, chodníků, sjezdů, obrubníků, modernizace zastávek i veřejného osvětlení. Obec si s krajskou organizací práce rozdělí.

„Akci budeme dělat dohromady. Nemělo by smysl, kdybychom my,

jako obec, udělali nové chodníky, zastávky či veřejné osvětlení a až teprve poté kraj silnici. Jsem velmi rád, že se opravy chystají, protože se jedná o frekventované úseky silnic, kudy jezdí lidé do práce, na nákupy, za příbuznými a jezdí tudy i autobusy. Opravami se zvýší bezpečnost silničního provozu, který je v tomto úseku velmi důležitý,” vysvětlil přínos projektu starosta Dušan Odehnal.

Konkrétně půjde o úsek hlavní

silnice od odbočky do ulice M. Krasického po Mariánov a dále od hasičské zbrojnice směrem ke křižovatce u Mariánova.

Na silnici se kompletně vymění konstrukční vrstvy. Silnice se v obloucích šířkově sjednotí na 6 nebo 6,5 metrů podle toho, jak to stavební dispozice dovolí. Zároveň se její povrch odvodní a výškově vyrovná. Krajnice budou zpevněné a už se nebudou propadat.

Obec nechá udělat zastávkové pruhy linkové osobní dopravy, parkovací stání, stavební úpravy připojení místních komunikací a sjezdů k sousedním nemovitostem. Také budou nové chodníky a zpevněné plochy, veřejné osvětlení a rozvody místního rozhlasu. Vyřeší se i případné přeložky inženýrských sítí, osadí se dopravní značení a obnoví se zeleň, která utrpí stavebními pracemi.

texty: Jana Hlavinková

OBEC ŽÁDÁ O DOTACI NA NOVOU CISTERNU, BUDE SLOUŽIT NEJEN JEDNOTCE HASIČŮ

Kvasice podaly na konci srpna žádost o dotaci Ministerstvu vnitra, generálnímu ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR na pořízení nové cisternové automobilové stříkačky pro jednotku Sboru dobrovolných hasičů Kvasice. Obec prozatím podala žádost, o tom, jestli dotaci získá, se dozví v prvním čtvrtletí příštího roku.

„V současné době mají hasiči cisternu, která má kapacitu 3 500 litrů vody. Cisterna, o kterou z dotací žádáme, bude mít 9 000 litrů,“ uvedl starosta Dušan Odehnal.

Oblast Hané, ve které leží i Kvasice, patří mezi místa se zvýšenou rizikovostí vzniku požárů. V létě je časté tropické počasí s nižším výskytem

srážek, a tím pádem hrozí častěji požáry. Navíc Kvasice leží na úpatí Chřibů, blízko zalesněné oblasti. A jednotka Sboru dobrovolných hasičů Kvasice vyjíždí k živelným pohromám poměrně často. Proto cisterna s větší kapacitou umožní efektivnější hašení požárů. Současná cisterna, kterou hasiči momentálně používají, je více než 10 let stará. I když se pravidelně servisuje, za pár let doslouží.

Novou cisternu však obec bude využívat i jinak.

„Pokud pomíneme jasný hlavní účel, čímž je nepochybně hašení požárů a výrazně větší šance je uhasit, než se skutečně rozhoří, bude se nám cisterna hodit i při odklizení

Ilustrační foto.

nánosů bahna z ulic po prudkých deštích, čerpání vody ze sklepů, kropení a čištění ulic, či zalévání obecní zeleně. Máme rozlehlý zámecký park, náměstíčko a v různých částech obce jsou stromy, keře či květiny. Nová cisterna bude mít výkonné čerpadlo a i kapacita 9 000

litrů umožní efektivnější a rychlejší využití v obci,“ uzavřel starosta Dušan Odehnal.

Půjde o typ vozidla s cisternou CAS 30/9000/540 – S3VH, s kabinou osádky se sedadly pro 4 osoby a kapacitou 9 000 litrů.

text: Jana Hlavinková

MÁM RÁDA LIDI A KNIHY, ŘÍKÁ NOVÁ KNIHOVNICE NAŠA VOJTKOVÁ, KTERÁ MÁ SPOUSTU PLÁNŮ

V knihovně na obecním úřadě můžete už více než rok vídat novou tvář. Ritu Králíkovou, která knihovnu vedla spoustu let, vystřídala v květnu loňského roku Naďa Vojtková. Tato inspirativní žena se před pěti lety i s manželem přistěhovala do Kvasic a přemýšlela, jak se v důchodu zapojit do života v obci, najít si nové přátele a zúročit lásku ke knihám a pedagogické zkušenosti. V roli knihovnice se našla a baví ji vymýšlet, jakým způsobem knihovnu co nejvíce přiblížit místním lidem. Má vizi, že bude komunitním centrem setkávání pro všechny generace. V Americe se totiž setkala se čtenářskými kluby, které spojují všechny, kteří milují četbu. Chce, aby si lidé do knihovny chodili nejen půjčovat knihy, ale i popovídat si, hledat nová přátelství, a aby ji vnímali jako bezpečné místo, kde se mohou setkávat s ostatními čtenáři. O tom, že dnes už knihovny nejsou jen o půjčování knih, mluví v našem rozhovoru.

Jak jste se stala knihovnicí v kvasické knihovně?

Obec hledala za paní Ritu Králíko-

vou náhradu, což jsem se dozvěděla od známé, která na úřadě pracuje. A jelikož věděla, že mým cílem je v Kvasicích založit čtenářský klub a že já sama miluji knihy, tak mě oslovila. Když jsem nějakou dobu pobývala v Americe, měla jsem kamarádku, se kterou jsem procestovala kus Spojených států. Žila v severní části USA ve státě Montana a na důchod si pořídila pojízdné knihkupectví. Jezdila po různých městech prodávat knihy a hlavně si s lidmi o knihách povídala. Jedno léto jsem jezdila s ní a dostaly jsme se až do New Yorku. Ve státech jsem se právě setkala se čtenářskými kluby, které mě velmi nadchly. Jednalo se o multikulturní setkávání obyvatel, kteří byli různého sociálního postavení, různého věku, povolání i vzdělání. A spojovala je láska ke knihám a povídali si o nich. Nikdo nikoho nehodnotil, ani nesoudil a pro mnohé se jednalo o důležité sociální kontakty. Tato myšlenka se mě drží dodnes, že by i u nás, v Kvasicích, mohlo něco takového fungovat.

Kde jste se s ní seznámila?

Učila se mnou na univerzitě v Brně angličtinu, přátelství nám vydrželo

dodnes. Díky ní jsem procestovala kus Spojených států i Kanady.

Pocházíte z Kvasic?

Moje maminka byla z Kvasic. Měla jsem tu prarodiče, dědeček postavil dům, ve kterém jsem strávila kus svého dětství a do kterého jsme se s manželem na důchod nastěhovali. Tatínek byl voják, a když jsem byla malá, sloužil v Afganistánu. Celá rodina jsme tam byli určitou dobu s ním. Pak maminka zůstala s tátou ve střední Asii a já jsem žila u babičky s dědou tady v Kvasicích. V Afganistánu už jsem nemohla zůstat, protože už tam pro mě nebyla škola. V Kvasicích jsem prožila rok 1968 a mám jej v živé paměti. Rodiče se pak vrátili zpátky do Československa a žili jsme v Brně. Tam jsem vystudovala školu, vdala se, měla jsem tam práci a s manželem a dcerami jsme v Brně prožili celý život. Před důchodem jsme s mužem přemýšleli, jestli se máme do Kvasic přestěhovat natrvalo nebo zůstat v Brně. Zvažovali jsme všechno pro a proti a nakonec rozhodlo to, že se ze Slatiny, kde jsme měli dům, stávala průmyslová zóna, kde už nebyl takový klid, na jaký jsme byli zvyklí.

A udělali jste dobré rozhodnutí?

Přestěhovali jsme se do našeho rodného domu, který si postupně zvelebujeme a opravujeme. Baví mě práce na zahradě a v Kvasicích se nám líbí. Je to moc hezké historické městečko. Samozřejmě mi sem tam chybí městský život, to si ale vynahrazuji tím, že často jezdíme za přáteli do Brna. Celý život jsem byla zvyklá být mezi lidmi, jak v zaměstnání, tak mezi přáteli. Sociální kontakty mi zpočátku v Kvasicích chyběly, znali jsme se jen se sousedy okolo. Pak jsem dostala nabídku učit děti v místní základní škole angličtinu. Měla jsem malý úvazek a byla to pro mě velmi zajímavá zkušenost. Pak jsme si s manželem řekli, že bychom chtěli více cestovat a s prací ve škole jsem skončila. Naše plány nám trochu překazila pandemie Covidu-19. Stále jsem měla chuť poznávat nové lidi tady v Kvasicích, hledat nová přátelství a zároveň se zapojit do činnosti v obci. A práce knihovnice spojuje všechno.

Jak se podle vás během let proměnila funkce knihovny. Dnes už jen knihy lidi nepřilákají...

Knihovna by měla být prostorem komunitního setkávání, kde by se potkávali lidé různých generací

Děti z místní mateřské školy na besedě v kvasické knihovně.

a sociálního postavení. Měla by být místem, kam by si mohli všichni přijít popovídat, něco si přečíst, nacházet nové přátele a inspiraci. Knihovna by měla lidi obohacovat. O to se snažím i v Kvasicích. Mým cílem je více spolupracovat se školami, místními seniory, organizovat různé akce a v rámci aktualizace fondu shánět knihy, o které mají čtenáři zájem.

Kvasická knihovna je velmi dobře zásobená knhami a má rozhodně co nabídnout. Zejména dětská část je velmi bohatá na zajímavé tituly, a proto se domlouvám s i bývalými kolegy z místní základní školy, aby sem s dětmi přišli. Udělám jim zajímavý program, představím knížky a děti jsou nadšené. Jen mladistvé od třinácti let se mi zatím nedaří do knihovny dostat.

Čím to je?

Ted' už povinná četba moc není, a když už je, tak náctiletí pošlou babičky, maminky a tatínky. Dnešní děti mají tablety, telefony, počítačové hry, scházejí se venku s kamarády nebo se věnují nějakému jinému zájmu. Ke čtení nemají takový vztah. Popřemýšlím, jak je do knihovny nalákat. Myslím, že by knihovna mohla být zajímavá pro ty děti, které chodí v Kvasicích do školy, ale nebydlí tu a třeba někde venku čekají hodinu na autobus. Mohou přijít do knihovny, máme nově zavedený wifi internet, takže si můžou vyhledávat, co potřebují, napsat si tady domácí úkoly nebo se začíst do některé z knih. Ptala jsem se teenagerů, co rádi čtou, a nakoupila jsem pro ně některé populární tituly. Také se mi podařilo zapojit holky, které chodí do osmé třídy, do akcí pro malé děti. Měli jsme v knihovně pár dnů vyhrazených

pro děti od pěti do deseti let a právě osmačky si pro ně připravily čtení a něco hezkého s nimi vyrobily.

V knihovně pracujete jen na částečný úvazek. Budete mít novou kolegynku, proč?

Vždycky jsem byla zvyklá pracovat v týmu. Na fakultě to tak vždycky fungovalo, protože víc hlav víc ví. A jelikož mám vnoučata a s manželem máme spoustu plánů, nechci se knihovně upsat na plný úvazek, jak to měla paní Králíková. Na část úvazku tak nejsem schopná zrealizovat všechny plány a pojmout veškerou administrativu a provozní věci, které s chodem knihovny souvisí. Knihovna si zaslouží někoho, kdo ji posune ještě dál a má spoustu ambicí. Nejsem schopná udělat všechno sama. Například jsem se sice naučila vkládat informace na webové stránky, avšak neumím si s tím vyhrát, doladit detaily. Také by to chtělo lepší propagaci akcí a někoho, kdo by se staral o online svět. Jedna místní mladá maminka se nabídla, že se chce zapojit do chodu knihovny, a já to velmi vítám. Věřím, že se budeme doplňovat a společně se nám podaří zlepšit chod knihovny, zrealizovat více akcí a více knihovnu zapojit do života v městečku, protože je jeho nedílnou součástí. Vítám i jakékoliv nápady a návrhy, které povedou k rozkvětu knihovny.

Co říkáte konkurenci čteček knih a E-knih. Berou vám čtenáře?

E-knihy mají prozatím své místo ve velkých knihovnách, kde je vyšší koncentrace čtenářů. Myslím, že prozatím by se to v Kvasicích neujalo. Ale do budoucna mohou být audioknihy

NAĎA VOJTKOVÁ

- narodila se v Liberci, z Kvasic pocházela její maminka a prarodiče, tatínek byl voják
- když byli rodiče v Afganistánu, strávila tady s bratrem část dětství a chodila do kvasické školy
- vystudovala gymnázium v Brně, kde prožila většinu svého života
- při mateřské dovolené dálkově studovala Filozofickou fakultu na Masarykově univerzitě v Brně a celý život pracovala jako učitelka na různých školách a učila češtinu a angličtinu
- poslední roky před důchodem pracovala na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v Brně
- na důchod se s manželem přestěhovali do Kvasic do domu po prarodičích
- má dvě dcery, tři vnučky a jednoho vnuka
- manžel je elektroinženýr, rádi spolu cestují
- ve volném čase pracuje na zahradě, čte anglické i české knihy, ráda cestuje, chodí na procházky či jezdí s manželem na kole, setkává se s přáteli, věnuje se vnoučatům a píše jim deníky

cestou pro ty, kteří už nemohou číst. Například senioři, kteří už mají špatný zrak a chybí jim knížky, si audioknihami mohou nahrazovat klasické čtení. Například na rádiu Vltava si můžete některé zdarma poslechnout. Já je také někdy poslouchám, třeba v létě při práci na zahradě. V zimě mám na tištěné knihy více času.

Jaké knihy čtenáři nejčastěji vyhledávají?

Historickou beletrii a české autory. Není však problém sehnat i jiné, specifičtější žánry. Mezi naší knihovnou a Knihovnou Kroměřížska funguje výměnný fond a také od obce dostávám každoročně peníze na nákup nových knih. Ty vybírám a nakupuji podle preferencí čtenářů.

Co nového plánujete v nejbližší době zavést?

Chtěla bych udělat koutek s anglickými knhami. Přece jen je dnes

znalost angličtiny ve světě naprosto běžná a ve spoustě zaměstnání se bez této znalosti neobejdete. Já sama vždy přečtu dvě, tři české knihy a pak jednu v angličtině. Udělám tak cizojazyčnou sekci, kde budou zajímavé knihy nejen pro děti, ale i pro dospělé. Vyberu takové knihy, které se dobře čtou a jsou napsány tak, aby jim rozuměli začátečníci i mírně pokročilí. Těžkou anglickou literaturu, kterou si s chutí přečte někdo, kdo mluví na úrovni rodilého mluvčího pořizovat nebudu.

Mohou vám lidé do knihovny nosit knihy, které už doma mít nechťejí, ale je jim líto je vyhodit?

Bohužel, nemůžu přijímat knihy z domácností. Řešením může být prodat je na internetu nebo věnovat do KnihoBudek. Dvě jsou ve Zlíně a jedna v Otrokovicích. Bývají i na vlakových stanicích.

text: Jana Hlavinková

ČTENÁŘSKÝ KLUB

se koná

každé poslední pondělí v měsíci od 16 hodin

v Knihovně v Kvasicích, která sídlí v přízemí obecního úřadu.

Přijďte si popovídat o knihách, které jste četli.

Všichni jste srdečně zváni.

Přineste si prosím svůj hrníček či sklenici na pití.

dů platí ze svého rozpočtu. A to ani nemluví o více než 130% zdražení dřevních pelet do školní kotelny a 30% zdražení elektřiny (a v mateřské škole určitě i zdražení plynu), které bude muset obec Kvasice ze svého rozpočtu zafinancovat.

Moderní vybavení školy je díky dotacím, sponzorům a obci

Mediálně vděčným tématem je navyšování platů pedagogických pracovníků. O snižování ostatních neinvestičních výdajů do škol (tzv. ONIV) se ovšem již mlčí. Tyto ONIVy jsou určeny na vyplacení náhrady mezd za prvních 14 dnů dočasné pracovní neschopnosti, úhradu pojistného na všeobecné zdravotní pojištění zaměstnanců, učebnice žáků 1. třídy (což je asi vše, na co výše těchto prostředků vystačí). Dále by se z těchto prostředků měla platit: obnova učebnic pro 2.–9. třídu, cestovné a školení zaměstnanců, osobní ochranné pracovní prostředky, názorné učební pomůcky, počítače a také plavecký výcvik. Bez finanční podpory obce Kvasice, bez sponzorských darů, projektů a dotací z Evropské unie bychom si vůbec nemohli dovolit mít tak kvalitní a moderní vybavení školy, jaké dnes máme.

Dalším velkým finančním výdajem, pro vás, rodiče, bude lyžařský kurz žáků 7. a letos i 8. třídy. Už v loňském školním roce jsme nejenom z důvodu covidu, ale i skokového navýšení všech cen zkrátili lyžařský kurz na třídní a bez ubytování. Když si dnes vzpomenu na naše školní výlety na 2. stupni před cca 25 lety do jižních Čech na 3 dny vlastním autobusem, tak mi to dnes

při cenách nejenom za autobusovou dopravu přijde jako science fiction.

Na nový školní rok plánujeme spoustu aktivit

Každopádně plánujeme mnoho školních aktivit. Hned na podzim chceme školní rok zahájit celoškolním projektem, na jehož výstupy vás rádi do školy pozveme. Bude pokračovat klub logických a deskových her pro žáky a budeme pokračovat v podpoře čtenářské gramotnosti žáků v rámci čtenářského klubu a spoluprací s knihovnou v Kvasicích. Divadelní a sportovní kroužky pro naše žáky budou také pokračovat, nabídka kroužků školní družiny a Střediska volného času Šipka je pro žáky připravena. Těší nás výborná spolupráce se Základní uměleckou školou Otrokovice v rámci výtvarného a hudebního oboru přímo v budově naší školy i spolupráce s farností Kvasice. Žáci 8. ročníku budou mít možnost

v rámci projektu navštívit učebny informatiky a robotiky na Obchodní akademii v Kroměříži. V rámci spolupráce s místními spolky, například s Kotvami Kvasice, si naši žáci v rámci tělesné výchovy vyzkouší jízdu na dračích lodích a věříme, že tradice pingpongového turnaje na Sokolov-

ně pod záštitou spolku Stolních tenistů Kvasice bude již trvalou součástí našich školních soutěží. Uvidíme, co nám nový školní rok přinese. Těšíme se na nové zážitky a školní aktivity, které nás všechny obohatí a budeme na ně ještě dlouhá léta vzpomínat.

text: František Látal

ZPRÁVIČKY ZE ŠKOLKY ANEB CO NÁŠ ČEKÁ OD ZÁŘÍ

Léto a s ním spojený omezený prázdninový provoz se ve škole, jako ostatně každý rok, i letos snažíme využít k rozsáhlejší opravám, rekonstrukcím a modernizacím. V letošním červenci započal díky Obci Kvasice projekt opravdu velký – modernizace a obměna původní a zastaralé elektroinstalace v celé budově mateřské školy. Celá rekonstrukce je díky své náročnosti rozdělena do dvou let – tedy dvou prázdninových období. Práce jsou realizovány firmou Elektromont – Hulín s. r. o. V letošním roce probíhá výměna elektroinstalace a osvětlení v provozních prostorách mateřské školy – tedy například ve sklepech, dílně údržbáře, ateliéru či prádelně –

a v příštím roce proběhne výměna ve třídách a na chodbách školy. Celková výměna elektroinstalace přinese nejen větší spolehlivost sítě, ale slibujeme si od ní také finanční úsporu při spotřebě elektrické energie.

Děkujeme základní škole

Z důvodu náročnosti prací, zejména hluku a prašnosti, probíhal červencový prázdninový provoz v náhradních prostorách Základní školy Kvasice. Bylo nám umožněno celý červenec využívat prostor družiny, za což bychom chtěli panu řediteli základní školy velmi poděkovat. Víme, že pro rodiče byl náhradní provoz o něco náročnější, než je obvyklé, ale na dětech bylo vidět, že je pro ně změna zajímavým zpestřením.

Nová rozvodná skříň v budově mateřinky.

Zejména děti starší, naši předškoláci, kteří se v září chystají do první třídy, si již během prázdnin připadali jako prvňáčci a uvítali možnost „nastoupit do školy“ o dva měsíce dřív. Režim v náhradních prostorách probíhal tak, jako je obvyklé pro prázdninový provoz ve škole – děti trávily hodně času volnou hrou, hrami v tělocvičně a brzy odcházely na školní zahradu, aby mohly plně využít krásného letního počasí, které se letos opravdu vydařilo. Červenec utekl jako voda a my už se nyní těšíme, až naše nové i stávající děti přivítáme v novém školním roce zpět v naší škole.

Ve škole od září nastanou personální změny

Příští školní rok dojde v organizaci provozu mateřské školy k několika změnám. Po rodičovské dovolené se nám vrací paní ředitelka Miluše Ráková, na kterou se velmi těšíme. Pomyslnou štafetu rodičovských povinností si s ní vymění paní učitelka Kateřina Goldmannová z logopedické třídy, která bude na mateřskou dovolenou nastupovat. Vzhledem k těmto změnám dojde i k obměnám personálu v jednotlivých třídách. Paní ředitelka bude děti učit ve své třídě Pastelek spolu s paní učitelkou Ivou Šenkyříkovou. V logopedické třídě bude s paní učitelkou Michaelou Vachovou pracovat paní učitelka Kubínová Zuzana a do Sluníček se k paní učitelce Evě Mitkové připojí paní učitelka Simona Zlámalová, která původně zastupovala paní ředitelku v Pastelkách.

Třída Berušek zůstane bez personálních změn a děti zde budou učit paní učitelka Ivana Černá a paní učitelka Radka Štípková.

Do školky nastoupilo velké množství dětí

Další změnou v organizaci provozu je věkové složení jednotlivých tříd. Jak jsme již avizovali na webu mateřské školy, v příštím školním roce se bude povinné předškolní docházky v naší škole účastnit nebyvalé množství dětí – 40 předškoláků. Takto velké množství dětí není možné kapacitně umístit do jedné třídy, proto ke stávající třídě předškoláků – Pastelkám – přibude ještě druhá předškolní třída – Berušky. V obou těchto třídách se budou vzdělávat převážně předškoláci, kteří budou doplněni několika mladšími dětmi, aby byla kapacita jednotlivých tříd naplněna. Třída Sluníček bude naopak zaměřena na děti nejmladší a také ty, které od září nově nastupují do mateřské školy. Třída Motýlků zůstává nadále třídou logopedickou – zaměřenou na rozvoj řeči a intenzivní individuální logopedickou péči. V této třídě máme ještě jedno volné místo, máte-li pocit, že vaše dítě potřebuje logopedickou péči a zvažujete zařazení vašeho dítěte do této třídy, neváhejte oslovit paní ředitelku, která vám poradí, jak postupovat. To je již tento školní rok od nás vše a my už nyní netrpělivě vyhlížíme rok příští a vše, co nám přinese.

text: kolektiv mateřské školy Kvasice

SOCIÁLNÍ ZAŘÍZENÍ V ZÁKLADNÍ ŠKOLE PROŠLO V LÉTĚ REKONSTRUKCÍ

Foto: Jana Hlavinková

ANTON DOMINIK FERNKORN – JEHO DÍLA VE SVĚTĚ A V KVASICÍCH

Anton Dominik Fernkorn byl německo-rakouský sochař, který je považován za jednoho z nejvýznamnějších sochařů raného romantismu. Narodil se 17. března 1813 v Erfurtu, zemřel 16. listopadu 1878 ve Vídni. Přestože studoval na Akademii výtvarných umění v Mnichově u Johanna Baptisty Stiglmaiera a Ludwiga Michaela Shwanthale- ra, je považován za autodidakta. Spolupracoval již s uznávanými sochaři – Johannem Preleuthnerem, Hannsem Gasserem, Ber- telem Thorwaldsenem a jinými. V jeho díle se prolíná starověké a renesanční umění s barokními prvky. V první polovině 19. století pracoval jako modelér v železárnách ve Vídni a v Blansku. Slévárnu ve Vídni založil v roce 1831 Joseph Glanz (1795–1866), pocházející ze Lvo- va. Pro blanenské železářny byla první polovina 19. století obdobím rozmachu, zejména to byly výrobky umělecké litiny, které se vyvážely po celé Evropě. Vý- raznou osobností této doby byl starohrabě Hugo Franz Salm.

Jeho sochy jsou v mnoha evropských státech

Anton Dominik Fernkorn zde zahájil svou kariéru. Proslavil se především sochami jezdeckv. K jeho prvotině, s kterou oslnil, patří svatý Jiří bojující s drakem. Socha vznikla v roce 1853. Původně byla určena na nádvoří vídeňského paláce Montenuovo. Sochu však koupil Juraj Haulik a umístil v parku Jurjaves (dnešní Makismir). Dnes se socha nachází na náměstí Chorvatské republiky v blízkosti Chorvatského národního divadla.

Fernkorn vytvořil další jezdecké pomníky. Mezi jeho nejznámější díla, vytvořená v 50. a 60. letech 19. století, patří pomník arcivévodě Karla Habsburského, který byl na tehdejší dobu technickým zázrakem, neboť kůň stojí pouze na zadních nohou. Tento výjev již nemohl zopakovat u prince Eugena Savojského, neboť zde se ocas koně dotýká podstavce. Obě sochy stojí

ve Vídni na náměstí Heldenplatz (Hrdinů).

Je také autorem plastiky Lva z Aspernu, ležícího lva jako památník na připomínku vítězství nad Napoleonem v bitvě u Aspernu v roce 1809. Tato socha je umístěna na Asperner Heldenplatz (dnes součást Vídne – Donaustadt).

V Zábřehu stojí jeho socha Ban Josipa Jelačiče z Bužimu, která zde byla postavena v roce 1866. V roce 1947 byla socha odstraněna, jelikož komunistická strana Jugoslávie odsoudila Jelačiče jako rakouského kolaboranta. V roce 1990 byla obnovena, poté co Chorvatsko získalo nezávislost a přehodnotila se historická role Jelačičova, došlo jen k změně v orientaci ze severu na jih, v důsledku změny expanze města. Fernkorn si přál, aby Jelačič čelil živější části města.

Také řada fontán v evropských městech je zdobena jeho sochami. Ve Vídni (Strauchgasse) je to svatý Jiří s drakem a ve Ferstelském paláci tři tančící víly a tři postavy – prodávč, stavitel lodí a rybář. Nahoře stojí polonahá žena držící v ruce rybu. V Zábřehu krásná Madona Immaculata se čtyřmi anděly, znázorňujícími víru, lásku, nevinnost a pokoru. Byli odliti ve vídeňské slévárně.

V Lublani stál památník Josefa Wenzela Radeckého, polního maršála, vyrobený z bronzu, vysoký téměř dva metry. Přestože Fernkorn pracoval a tvořil z různých materiálů, nejvíce to bylo z bronzu. Po rozpadu Rakouska–Uherska byla socha odstraněna a později umístěna v Národním muzeu. V parku Tivoli v Lublani jsou vystaveni jeho čtyři železní psi. Pro katedrálu ve Špýru zhotovil šest z osmi zde pohřbených německých císařů.

Stal se šlechticem

Anton Dominik Fernkorn se stal ředitelem vídeňských železáren a v roce 1860 byl povýšen do šlechtického stavu – Anton Dominik Ritter von Fernkorn.

V roce 1850 začal pracovat pro Salmovské železářny v Blansku, kde vytvořil unikátní sérii soch inspirovanou středověkým rytířským eposem

Antonín Dominik Fernkorn

J. Kriehuber: Portrét A. D. Fernkorna, litografie, 1858.

Píseň o Nibelunzích. Epos pochází ze 13. století a historickým pozadím této legendy je zničení burgundského království franským v 1. polovině 6. století. V písni se střetávají prvky germánské mytologie, křesťanství i pohanství. V době nacismu byl epos zneužit Třetí říší k propagandistickým účelům. Celkem vytvořil Fernkorn šest soch rytířů na motivy Písně o Nibelunzích, a to Hildebranda, Siegfrieda, Volkera, Rüdiger, Ditricha a Hagena. Ve venkovní expozici na Wanklově náměstí jsou vystaveny litinové sochy Siegfrieda a Ditricha, v expozici umělecké litiny Muzea Blanska pak zinkové odlitky Siegfrieda a Volkera, zapůjčené z Národního technického muzea.

Má čestný hrob na vídeňském hřbitově

V průběhu let vytvořil také sérii portrétních bust. Sběrka zahrnuje busty Ban Jelačiče, císaře Františka Josefa I., Ludwiga van Beethovena, hraběte Laval Nugenta, Carla Ludwiga Freiherra von Brücka a také lékaře a balneologa Davida Bechera (1725–1792). Busta byla zhotovena v roce 1856 na žádost karlovarských lékařů, odlita z bronzu a stála na kamenném podstavci v sousedství Vřídelní kolonády (Lázně II) s nápisem Hippocrati Thermarum Carolinarum. V muzeu v Šumperku se vystavují litinové odlitky Tanec a Hudba.

Po několika mrtvicích byl Fernkorn v roce 1867 hospitalizován v soukromém sanatoriu pro duševně nemocné v Oberdöblingu a v Sankt Rade- gund u Štýrského Hradce a posléze ve Vídni, kde zemřel v roce 1878.

Byl pohřben na Ústředním hřbitově ve Vídni, kde je jeho hrob vedený jako čestný, pod hrobovým místem 14 A, číslo 18. Náhrobek zhotovil Josef Beyer v roce 1905. V roce 1880 byla po něm pojmenována jedna z ulic ve Vídni-Favoritenu (Fernkorn- gasse – 10. obvod).

Pomyslnou štafetu předal svému žákovi Franz Pönningerovi, který se stal i ředitelem vídeňských železáren.

Jeho díla zdobila i kvasickou křížovou cestu

V Salmovských železárnách v Blansku vznikly také reliéfy křížové cesty podle A. D. Fernkorna, v kterých se odráží znalost italské rané renesance. Všechny 14 zastavení je vystaveno v interiéru muzea nebo exteriéru městyse Černá Hora a také v Adršpachu. Jsou obnovené a vyhlášené jako nemovitá Kulturní památka ČR. Křížové cesty se nachází i na jiných místech republiky a mezi ně patří i křížová cesta v Kvasicích z roku 1883. V současné době byl podán návrh na Ministerstvo kultury v Praze k vyhlášení za kulturní památku a Historický spolek městečka Kvasice společně s Obcí Kvasice usiluje o její obnovu.

Mnohá z jeho děl byla odstraněna a znovu vrácena na původní místo nebo umístěna v muzeích v různých městech Evropy. Mnoho jich je ke zhlédnutí ve Vojenském muzeu ve Vídni. Bohužel některá byla již nenávratně odcizena nebo zničena. Tak to mohlo dopadnout i s korpusem „lotrů“ umístěných na kamenných křížích na Kalvárii v Kvasicích, pokud by nebyly prozíravě před vandaly sundány a deponovány. V současné době se nacházejí v místním muzeu, jak se mohli přesvědčit návštěvníci o kvasické pouti, a čekají na restaurování. I tak jsou dost zničeny a budou vyžadovat trpělivou ruku restaurátora a odborné ošetření. Jedná se o dílo A. D. Fernkorna, odlity byly pravděpodobně, tak jako reliéfy křížové cesty, v Blansku. Nechali jsme je posoudit odborníkem Mgr. Milanem Koudelkou z muzea Blansko, který potvrdil jejich autentičnost.

text: Květa Koutňáková

OSADA KAROLÍNŮV A JEJÍ ZAKLADATELKA

Kolonii Karolínův, německy Karolinendorf, dala kvasická vrchnost postavit půl míle od Kvasic, v lesnatých stránkách, jež se snoubí s chříbskými vrchy. Za její zakladatelku je považována Karolina Lambergová, rozená Sternbergová (1804–1881). Trochu níže pod vršíčkem Vínohrádkem do 16. století stávala osada Újezdec. Když zanikla, byla na tom místě obora s myslivnou, kde bydlel nadlesní. Roku 1820 byla obora zrušena, les vymýcen a postaven zde dvůr Chum. Iniciátorem vzniku nové osady byl purkrabí Franz Hansmann, který pracoval ve službách majitele panství Kvasice, Eduarda hraběte Lamberga (1800–1825). Po vzoru osvěcených ekonomů zaváděl na panství nové metody v hospodářství a již v roce 1821 zahájil nábor lidí k práci ve velkostatku, pro polní i lesní práci a k osídlení nové osady.

Karolín podle vdovy Karolín

Svůj záměr by však neuskutečnil, pokud by neměl svolení od majitele panství. Ještě během roku 1821 se přihlásilo 12 rodin a v roce 1822 bylo obsazeno 50 parcel.

Již za svého života Jan Nepomuk hrabě Lamberg (1764–1828) předal panství Kvasice svému jedinému synovi Eduardovi. Sám si chtěl užívat chvíle odpočinku na zámku. Jeho častým hostem byl bývalý plukovník walmondských kyrysů Francois de Germain. Napěchovali své dlouhé dýmky a zahalení modravým dýmem se ponořili nejen do hlubokých křesel, ale i vzpomínek. (Kniha J. Spáčila Lásky a rebelie).

Eduard Lamberg se oženil v roce 1823 s mladičkou hraběnkou Karolinou Sternbergovou, z nedalekých Pohořelic a Malenovic. Svatba se konala 8. dubna ve Vídni. Během dvou let se jim narodily dvě děti, synáček Ernst a dceruška Leopoldina.

Osud však byl nelítostný a překazil jejich rodinné štěstí. Eduard Lamberg utonul 30. listopadu

1825 v rozbouřených vlnách řeky Moravy ve Veselí nad Moravou při lovu kačen. Jeho těžké odění ho strhlo ke dnu řeky, která utonulé tělo již nikdy nevydala. Karolina se nečekaně stala vdovou se dvěma nezletilými dětmi a dědičkou rozsáhlého kvasického panství, kde vznikla nová osada, nazvaná po ní – Karolínův.

Karolina podporovala chudé rodiny

V roce 1828 odešel na věčnost i její tchán Jan Nepomuk Lamberg a brzy po něm i Franz Hansmann, který se pro chatrné zdraví předčasně vzdal i z jejich služeb. Patří k němu uvést, že to byl otec spisovatele Leopolda Hansmanna, který psal pod pseudonymem Antoš Dohnal. Kvasické náměstí nese název po tomto vlastenci a spisovateli. Mimo jiné je autor krásných Hanáckých povídek.

Karolina bojuje statečně s nepřízní svého osudu, věnuje se výchově

svých dětí, které jsou jejím rozptýlením a radostí na venkovském sídle, které opouští jen při povinnosti na císařském dvoře, kde je dvorní dámou císařovny Alžběty Habsburské – Wittelsbachové, zvané Sisi. Za svou věrnou službu získává vysoké ocenění. Je nositelkou Řádu hvězdového kříže. Tento údaj zaznamenal ve svém spise farář Josef Mádr.

Karolina hraběnka ze St. Quentinu, majitelka řádové hvězdy řádu kříže, dáma dvorního paláce J. V. císařovny rakouské, oblažovala svými příkladnými dobrodíny celou krajinu, chudým jsouc podporou, nutným pomocí, nemocným utěšitelkou, potřebným pomocí i radou, opuštěným ochranitelkou, sirotkům milující matkou, vdovám neúnavnou podporovatelkyní. R. 1853 zámek zcela opraven a nynější době přizpůsoben. Byla iniciátorkou stavby kláštera a mateřské školy pro děti chudých rodin, v čemž ji podporoval i její spolehlivý správce An-

tonín Navrátil (1821–1891). Cituji z knihy Zd. Fišera Hospodářská jednota záhlinicko-kvasická: Byla to vzácná povaha. Svědomitý, poctivý a spravedlivý úředník. Mnoho sice nenamluvil, zato tím více osvědčoval skutky. Byl neobyčejně vzdělaným ekonomem a nadaným hudebníkem. Jejich myšlenku uskutečnila až dcera Karoliny, hraběnka Leopoldina, provdaná v roce 1850 za Bedřicha Thun-Hohensteina, která po ní převzala kvasické, zdounecké a morkovické panství, neboť syn Ernst zemřel ve věku 26 let na tyfus.

Pohřbená je v kvasickém kostele

Další cesty ke společenskému a kulturnímu životu vedly do Prahy, kde našla vždy azyl u svého strýce ve Sternberském paláci. Při jedné návštěvě Stavovského divadla, kde měli Sternbergové vlastní ložnici, její půvab okouzluje básníka a novináře, Josefa Jaroslava Langera (1806–1846), pro kterého se však stala nedosažitelnou Hvězdou-Horskou. Karolina se po 25 letech nuceného vdovství, jak stanovovaly rakouské zákony, neboť nebylo nalezeno utonulé tělo jejího prvního manžela, znovu provdala v roce 1851 za svého dlouholetého přítele, generála hraběte Karla Bigot ze St. Quentinu (1805–1884). Podle doloženého reversu z roku 1858 byla zřízena v Kvasicích na její náklady v pořadí druhá křížová cesta se 14. zastaveními. Zemřela 31. prosince 1881 ve Vídni, ve věku 77 let. Pohřbena byla v kvasickém kostele Nanebevzetí Panny Marie a sv. Jana Nepomuckého v rodinné hrobce před hlavním oltářem, kde byl v roce 1850 pohřben i její syn. V roce 1884 byl ještě do hrobky uložen její druhý manžel. Za hlavním oltářem se nachází i náhrobní deska Eduarda Lamberga, kterou sem nechala vložit dcera Leopoldina v upomínku na nešťastnou událost svého otce.

Karolínův postihl ničivý požár, po něm vznikl vodovod

Do domovních listů byli první osadníci Karolínova zapsáni

v dubnu 1823. Patřil mezi ně i Anton Spáčil, předek spisovatele Jindřicha Spáčila, bývalý tkadlec, který po zralé úvaze opustil své řemeslo a stal se domkařem. Jeho vnuk Tomáš Spáčil se oženil do Kvasic, kde založil rodinu a dlouhodobě byl zaměstnán u hraběte Jaroslava Thuna. Jedná se o otce spisovatele.

V roce 1850 zprovoznili podnikatelé Ferdinand Urbánek (1821–1887) a Emanuel Proskowetz st. (1818–1909) v Kvasicích cukrovar, kde našlo obživu mnoho osadníků z Karolína, včetně zmíněného Antona Spáčila. Při vypuknutí požáru v roce 1859 oba účinně zasáhli, aby zmírnili dopad katastrofy. Přesto však byla zasažena polovina domků v obci s doškovými střechami, které rychle vzplály a požár šířily jako lavina. Obec navíc trpěla nedostatkem

vody. Barvitě vylíčil tuto epizodu J. Spáčil v románu Tisíce růží. Ničivých požárů bylo více než dost, a tak po nezbytném vybudování vodovodu v roce 1932 vznikl i sbor dobrovolných hasičů.

Třešně z Karolína se vozily na trh do Vídně

V roce 1893 byl zahájen školní rok v nově zřízené jednotřídní škole. Druhá třída byla slavnostně otevřena v roce 1906. V současné době navštěvují žáci školu v Kvasicích. V provozu je Mateřská škola pro děti z Karolína, Sulimova a Vrbky.

Od roku 1869 byla osada uznána jako samostatná politická obec Karolínov. V roce 1925 byl úředně stanoven katastr obce a obec přejmenována na Karolín. Nebyla to první změna názvu v našem regionu. Již

v roce 1907 Nová Ves přejmenována na Novou Dědinu. Dále Sulimov na Sulimov, Hrubé Těšany či Hrobotěšany na Velké Těšany, Střížovice na Střížovice, Chum na Chlum a jiné.

Karolínští byli známi nejen vynikajícími pěstiteli různých odrůd třešní a višní, ale také jejich svěžím transportem po železnici na vídeňské trhy. Přes den se třešně natrhaly, večer přivezly do Tlumačova a dopravily do Vídně. Ráno byly na pultech stánků.

Štěpnici ovocných stromů včetně třešní založil lesník Johann Wunder (1811–1889), který byl mimo jiné i skvělým pomologem.

Obci dominuje kaple

Obec se během 200 let zcela změnila. Jen okolní příroda

a krásné výhledy zůstávají. Navíc ji zkrášluje nově restaurovaná kaple, která byla postavena, dle záznamu ve farní kronice Kvasice, na památku padesátiletého panování císaře a krále Františka Josefa I. a zasvěcena Božskému Srdci Páně. Vysvěcena byla 9. července 1899.

Stoleté výročí založení Karolína přijel oslavit arcibiskup Dr. Antonín Cyril Stojan, kterému zde bylo uděleno čestné občanství. Čestné občanství obdržel i hrabě Dr. Jaroslav Thun-Hohenstein za zásluhu o rozvoj obce, Alois Navrátil, ředitel velkostatku v Kvasicích, a mnozí jiní. Také při oslavách 200 výročí nechyběly významné osobnosti z řad církevních i politických a kaple byla po obnově znovu vysvěcena.

text: Květa Koutňáková

JAK POHŘBÍT ZEMŘELÉHO ANEB PRAVIDLA CÍRKEVNÍHO POHŘBU

Na církevní pohřeb má nárok jen každý pokřtěný člověk a katechumen (ten, kdo se připravuje na křest). V případě zemřelého, který byl jiného vyznání, než je římsko či řeckokatolické, je třeba se domluvit s duchovním správcem té dané církve na pohřbu. Pak je možné po schválení ordinářem propůjčit k pohřbu římskokatolický kostel i římskokatolického kněze. Odepřít křesťanský pohřeb je nutné člověku, který byl během svého života proti církvi, vzkříšení, vzbuzoval pohoršení, žil v konkubinátě či v cizoložství, byl odpadlík, schizmatik, heretik... a před smrtí neprojevil lítost.

Postup při přípravě církevního pohřbu

Pokud mají pozůstalí zájem o církevní pohřeb svého příbuzného, ať se nejprve přijdou domluvit na faru s knězem na den, hodinu a místo pohřbu (možná domluva i s pohřební službou). Z pohřební služby je stejně nutné přijít na faru s osobními údaji zemřelého a domluvit se s knězem na oznámení o pohřbu. Je možné pohřbívat v každém kostele, nejen farním. V případě křtů a svateb má být jen farní kostel.

Je dobré také zvážit, kolik lidí se asi přijde rozloučit se zemřelým, aby byl vybrán vhodný kostel, aby se třeba nestalo, že v kapli, kde je málo místa, bylo plno a mnoho lidí by ještě stálo venku, a tím by byl pohřeb nedůstojný. Také je nedůstojné nevhodné oblečení (zvláště v létě ženy mají šaty s výstřihem, bez rukávů s ramínkem, odhalená ramena, příliš krátké sukně, rifle, botasky a podobně) a když lidé v kostele žvýkají. Žvýkačka do kostela nepatří.

Kněz může také vést obřad v obřadní síni, ale je lepší a důstojnější, když je to v kostele. V obřadní síni to není ono, často se tam ani za zemřelého nikdo nepomodlí a lidé neslyší potřebnou radostnou a nadějnou Boží zvěst.

Způsob pohřbívání zesnulých

Je možná kremace, pro ni se používá slovo „rozloučení“, a do hrobu, „pohřeb“.

Jsou tři způsoby obřadu: obřady posledního rozloučení na hřbitově (v krematoriu); v kapli a na hřbitově; nebo v domě zesnulého, v kostele i na hřbitově.

Obřad může být buď beze mše svaté (rozloučení či uložení do hrobu), trvá asi do půl hodiny, ane-

bo se mší svatou (requiem), trvá asi 45 minut + obřad posledního rozloučení a případné uložení do hrobu.

Upozorňuji, že mše svatá má pro zemřelé nesmírnou cenu, kdy mohou být zachráněni pro věčnost, pokud třeba nežili podle křesťanských zásad během svého života.

Je dobré se nechat před smrtí zaopatřit – posílit svátostmi pro věčnost – pomazání nemocných, svátost smíření, svaté přijímání (viatikum). Je možné také nechat za zemřelého sloužit mši svatou kdykoliv po domluvě s knězem.

Parte je dobré uvést slovy: „Pánem věčnosti (životu a smrti) byl povolán na věčnost..., zaopatřen svátostmi; Nejvyšším Veleknězem byl povolán na věčnost...“ Je to nadějnější než uvádět: „Oznamujeme smutnou zprávu, že nás navždy opustil...,“ a podobně. Pohřební služba má spoustu vzorů – dobře to promyslete. Inspirujte se u kněžských pohřebních oznámení.

Kapelu i vše ostatní obvykle zajišťuje pohřební služba, varhaníka a zpěvačky (scholu) si v našich farnostech domlouvají pozůstalí. Kněz rád poradí.

Pokud měl zemřelý zvláštní přání ohledně pohřbívání a nestačil

to říct svým příbuzným, ať je to napsané v poslední vůli.

Za církevní pohřeb se zatím nic neplatí, ale je dobré, když dá rodina alespoň nějaký příspěvek na církev, farnost podle svých možností.

Symbody pohřebního rituálu

- paškal poukazuje na velikonoční poselství o vykoupení Kristem a jeho zpřítomnění (už se nedávají jiné svíce k rakvi)
- květiny navozují představu rajske zahrady, kde člověk žil ve šťastném společenství s Bohem a do níž nám Kristus znovu otevřel přístup
- pokropením vodou se připomíná, že křtem je zesnulý určen k věčnému životu
- okuřování prokazuje úctu tělu zemřelého jako chrámu Ducha svatého (i mrtvé tělo si zasluhuje pozhlednutí, neboť bude při vzkříšení obnoveno)
- fialová roucha jsou v barvě pokání (pouze u malých dětí, které nebyly schopny hřešit, je slavnostní bílá, černá už se též nepoužívá)

Leták Jak se důstojně rozloučit se zemřelým? najdete na webových stránkách www.farnostkvasice.cz v rubrice Aktuality – Ostatní.

P. Pavel Vágnér, farář

SLOVO KNĚZE ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI V KVASICÍCH

Od posledního vydání Kvasických novin jsme prožili v naší farnosti spoustu pěkných akcí: v sobotu 4. června v Nové Dědině žehnání nového hasičského praporu, ve čtvrtek 9. června Den kostelů. Postupně celá naše škola po třídách přišla do kostela, kde jsme pro děti připravili program na 1 hodinu – něco z historie farnosti, prohlídku kostela a bohoslužebných předmětů, knih a oblečení, prohlídku varhan a věže s 1 zvonec. Podle ohlasů dětí i učitelů to byla velmi vydařená a poučná akce, protože některé děti ještě nikdy nebyly v kostele, a přece jen to patří k všeobecnému vzdělání něco vědět o nejvýznamnější historické budově v obci.

V pátek 10. června od 19 hodin byla opět vydařená a již známá Noc kostelů, kdy je možnost poznat kostel večer trochu jinak a navštívit místa, kam se běžně nechodí. Návštěvníci měli možnost vyslechnout si výklad o historii kostela; poslechnout si komentovanou prohlídku varhan s malým koncertem; vyslechnout komentovaný výklad liturgických předmětů, knih a oblečení – co se používá při bohoslužbách; prohlédnout si věž kostela s 1 zvonec a podívat se shora na Kvasice; zjistit si datum křtu, svatby + nahlédnout do kronik a matrik; zapálit svíčku za sebe i blízké a napsat svoje prosby, díky a modlitby, za které jsme se modlili na závěr při adoraci, a kněz P. Pavel pak

1. svaté přijímání

požehnal celé obci a farnosti. Byla také možnost během celého večera mluvit s knězem i projít si samostatně kostel s tištěným průvodcem. Celkem bylo 132 návštěv ve farním kostele a 73 v horním, hřbitovním kostele, kde také byla možnost se do něho podívat a ztížit se za svitu svíců s vůní kadidla a hudby (Gregoriánského chorálu) = 205 návštěvníků. „Pán Bůh zaplať“ všem ochotným, zapojeným farníkům do těchto akcí!

Mládež je budoucností církve

Další pěknou slavností bylo v neděli 12. června 1. svaté přijímání 10 dětí nejen z naší farnosti a následující neděli Boží Tělo kolem náměstíčka A. Dohnala se 4 oltáři.

Dědiny kolem nás slavily výročí

obce, a to v pátek 24. června Kostelany 600 let s účastí biskupa Mons. Antonína Baslera, taktéž s účastí téhož biskupa 9. července obec Karolín 200 let a 100 let od požehnání kaple Mons. Antonínem Cyrilem Stojanem a obec Vrbka 6. srpna 600 let od první zmínky vzniku obce.

Také každá vesnice naší farnosti, kde je nějaká kaplička, slavila pouť. Je to moc dobře, když alespoň 1x za rok se tam lidé sejdou k bohoslužbě a vyprošují Boží požehnání všem občanům.

Od 9. do 14. srpna proběhlo Celostátní setkání mládeže v Hradci Králové, kde bylo kolem 4 000 mladých lidí z naší republiky a 3 chlapci z naší farnosti. Bylo to opět velké povzbuzení ve víře pro naše mladé

i pro kněze s krásným a bohatým programem: modlitby, mše svatá, katecheze, skupinky, svědectví, workshopy, přednášky, koncerty a úklid města... Je důležité, aby mladí křesťané prožili takové setkání ve velkém a zjistili, že nejsou sami ve farnostech, ale že je jich přece jenom ještě dost. Děti a mládež jsou přece budoucnost národa i církve.

Co se uskutečnilo a co nás čeká? 4. září Dožínky – poděkování za úrodu; 10. září pouť do Olomouce za obnovu a kněžská povolání; 11. září Farní den na faře pro všechny naše farnosti; v neděli 18. září žehnání nové kapličky na Nové Dědině v 15.00 hodin, která bude ekuumenická a kam jste srdečně zváni!

P. Pavel Vágner, farář

Noc kostelů

NA FARNÍM TÁBOŘE JSME SE ŠMOULY PROŽILI 4 ROČNÍ OBDOBÍ

Celkem 52 dětí, mladých a dospělých z Kvasic a okolí, se zúčastnilo letošního farního tábora. Uskutečnil se 31. července až 5. srpna na faře v Dubu nad Moravou, kde se nachází krásný poutní kostel Očišťování Panny Marie. Táborové téma bylo tentokrát v modrobílé barvě, a to jsou přece naši kamarádi Šmoulové.

Šmoulové jsou sice malí, ale velmi zvědaví, vynalézaví a šikovní, takže se stali naším vzorem a každý den jsme plnili spoustu výzev a překonávali sami sebe. Pro větší soutěživost byly děti rozděleny do čtyř šmoulích družstev – Neposedové, Muchomůrčata, Šmorůvky a Světlušky. A každý malý Šmoula dostal své šmoulí jméno.

Věřte – nevěřte se Šmoulíky jsme stihli prožít celý šmoulí rok – jaro, léto, podzim i zimu. Například na jaře jsme hledali velikonoční vajíčka, vyráběli si šmoulí stejnokroj,

a ještě jsme stihli prověřit své znalosti o Šmoulech v připraveném kvízu.

Šmoulí léto s námi strávil otec Pavel, který za námi do Dubu přijel a vydal se s námi na výlet do Tovačova. Tam jsme navštívili krásný tovačovský zámek a měli možnost rozhlédnout se do kraje ze Spanilé věže. Výlet jsme zakončili v tovačovském kostele, kde nám otec Pavel odsloužil mši svatou.

Šmoulympiáda probíhala na podzim a v jedenácti netradičních disciplínách museli všichni Šmoulové prokázat své schopnosti, zejména soustředění, vytrvalost, zručnost a rychlost, aby byli schopni přežít ve šmoulí vesničce a odolali nástrahám Gargamela. Za svůj šmoulympijský výkon byli všichni Šmoulové odměněni medailí. Dalším skvělým podzimním zážitkem bylo pouštění draků. A sešlo se jich na obloze opravdu hodně.

Šmoulí zima se nesla v duchu zimních radovánek. Nechyběla po-

ODDÍL TAEKWON-DO ITF ZLÍNSKO PŘIVEZL Z BRNA MEDAILE

Dne 11. června se ve sportovní hale TJ Tesla v Brně-Lesná uskutečnily závody v taekwondu ITF s názvem Brno open 2022, kterých se za náš oddíl Taekwon-Do ITF Zlínsko zúčastnilo 6 závodníků. Soutěžilo se ve dvou tradičních disciplínách – v tchul (v technických sestavách) a v matsogi (ve sportovním boji) – a ve čtyřech netradičních disciplínách – v softkicu (v boji molita-

novou tyčí), v kopech na rychlost do lapy, v kopu do výšky a v kopu ve výskoku přes překážku do lapy. Po registraci a slavnostním zahájení jsme se pustili do bojů o medaile a byli jsme mile překvapeni, protože každý z našich bojovníků si zaslouženě nějakou tu medaili vybojoval.

A zde jsou výsledky:

Petr Procházka 1. místo v softkicu kategorie mladší žáci do 110 cm.

Matouš Rezek 3. místo v softkicu kategorie mladší žáci do 140 cm a 3. místo v tchul 10.–9. kup mladší žáci.

Adam Štefek 1. místo v softkicu kategorie starší žáci do 145 cm, 3. místo v tchul 10.–9. kup starší žáci a 3. místo v kopech na rychlost do lapy starší žáci.

Matěj Šebesta 1. místo v softkicu kategorie starší žáci do 150 cm,

2. místo v tchul 6.–5. kup starší žáci a 3. místo v kopu ve výskoku přes překážku do lapy starší žáci.

Metoděj Pliska 3. místo v matsogi do 45 kg starší žáci a 3. místo v tchul 4.–3. kup starší žáci

Jan Kubánek 2. místo v softkicu kategorie starší žáci nad 160 cm, a 1. místo v tchul 10.–9. kup starší žáci.

text: Lubomír Pliska

SOCIÁLNÍ SLUŽBY SÍDLÍ V KVASICKÉM ZÁMKU UŽ 70 LET

Letošní teplé a suché léto se chýlí ke konci. Život v Domově se zvláštním režimem se po dlouhé době covidových opatření vrátil do normálu. Naši klienti se můžou setkávat při svých oblíbených činnostech, společenských aktivitách v Domově, navštěvovat se mezi sebou bez omezení. V květnu jsme si užili stavění a kácení máje, v rámci cannisterapie nás navštívili psi kamarádi.

Na konci srpna také proběhla oslava 70. výročí poskytování sociálních služeb v prostorách kvasického zám-

ku. Pamětníci jistě vědí, že zde byl dlouhá léta Domov důchodců pod hlavičkou Ústavu sociálních služeb Kroměříž. Od roku 2004 se tehdejší Domov pro seniory stal součástí Sociálních služeb Uherské Hradiště. Po rekonstrukci v roce 2008 jsme se zaměřili na cílovou skupinu klientů s duševním onemocněním a tak tomu bude i nadále.

Od 1. 1. 2023 nás však čeká velká změna. Z důvodu velikosti organizace Sociální služby Uherské Hradiště, která je nyní provozovatelem naší

služby, dojde k jejímu rozdělení. Krajský úřad zřídil novou příspěvkovou organizaci Sociální služby Haná, která zastřeší sociální služby našeho regionu, které nyní spadají pod Uherské Hradiště. Jedné se tedy o Domov se zvláštním režimem Kvasice, Domov pro osoby se zdravotním postižením Zborovice, chráněná bydlení v Morkovicích, Kroměříži a Bystřici pod Hostýnem a Domov pro osoby se zdravotním postižením Javorník na Chvalčově.

Ředitelství Sociálních služeb Haná bude sídlit na zámku v Kvasicích, kde se v současné době chystá zázemí pro nové pracovníky.

Léta strávená pod vedením SSLUH byla obdobím velkého rozvoje sociálních služeb. Kvalita služeb se dostala do přímé souvislosti s ochranou práv a důstojnosti klientů, do praxe se zaváděly standardy kvality sociálních služeb. Otevřely se také nové pohledy na život lidí s různým hendikepem, které ve Zlínském kraji vedly k silné podpoře transformace sociálních služeb pro lidi se zdravotním postižením, vznikala chráněná bydlení pro tyto klienty. Všechny tyto rozvojové aktivity samozřejmě souvisí s vyššími požadavky na vzdělávání a profesní růst pracovníků na všech úrovních, zavádění postupů, které nazýváme dobrou praxí.

Sociální služby Haná jistě budou pokračovat v pozitivním trendu rozvoje a zkvalitňování našich sociálních služeb.

text: Monika Vymazalová

VZPOMÍNKA

Kdo Tě znal, vzpomene, kdo Tě měl rád, nezapomene.

Dne 5. srpna jsme vzpomněli
5. smutné výročí úmrtí

pana Radomíra Marčíka.

Za vzpomínku děkuje rodina Marčíkova.

ÚMRTÍ

květen

Emílie Roubalová

červen

Josef Šiška

červenec

Danuše Hrabalová

KVASRUN A DĚTSKÝ DEN NA LODĚNICI V KVASICÍCH

Na začátku června uspořádala kulturní komise ve spolupráci s místními spolky Stolní tenis Kvasice, Sbořem dobrovolných hasičů Kvasice a Vodáckého klubu Kvasice oblíbený terénní závod Kvasrun. Tak jako v předchozím ročníku i ten letošní byl pro závodníky ve všech věkových kategoriích velmi náročný, kdy si závodníci opravdu sáhli na dno svých fyzických sil.

Závod startoval u loděnice v Kvasicích a po trase, která vedla zámeckým parkem, byly pro závodníky připraveny překážky různé obtížnosti. Všichni účastníci závodu se poprali s těmito zápornými překážkami velmi obratně a s obdivem návštěvníků, kteří přišli tuto velmi náročnou akci podpořit. To, že se jedná opravdu o oblíbený závod, dokazuje i skutečnost, že tohoto závodu se zúčastnilo úctyhodných 106 závodníků, a to jak místních, tak přespolních. I počasí v tento den přálo, i když ze začátku to vypadalo na den bez sluníčka, tak nakonec přece jenom vykouklo

a celý den byl krásně prosluněný. Na závěr všechny čekala sladká odměna v podobě točené zmrzliny. Samotný závod končil v odpoledních hodinách. A to už se celý den přehoupl do dětského dne, kdy byly pro děti připraveny dva krásné nafukovací hrady, které byly v akci celý den. O zpestření se

postarali místní hasiči, kdy pro děti, a nejen pro ně, vytvořili obrovskou pěnovou zábavu. Velmi poutavé vystoupení měli psovodi Městské policie z Kroměříže se svými zásahy služebních psů. Aby den nebyl veden v akčním duchu, vystoupily i břišní tanečnice, které svými ladnými pohyby zaujaly nejedno oko

diváka. Na řece Moravě byla opět k dispozici výletní loď Bruno, která brázdila vody řeky. Nejen Bruno se proháněl kolem loděnice, ale i záchranný člun z Otrokovic, který létal po vodě jako střela. Nechyběla ani tradiční lávka odvahy Petra Vykydala, které se opět zúčastnili malí i velcí, prostě

všichni, kteří chtěli překonat tuto tradiční zábavnou záležitost „suchou nohou“. Pokud měl někdo v tento den na sobě kousek suchý, v tento moment o tento suchý kousek přišel. Dětem byl opět k dispozici koutek s malováním na obličeje. Tváře dětí ozdobili motýlci, spidermanové a jiné motivy, které

si děti namyslely. K tanci a poslechu v podvečer vystoupila kapela Feryho Fóry. Byl to velmi krásný den, prožitý v příjemném prostředí kvasické loděnice. Tímto bychom chtěli poděkovat všem, kteří se zasloužili o bezproblémový a bezpečný chod Kvasrunu, a v neposlední řadě Kubovi Klementovi,

zdravušce Šárince a všem, kteří věnovali svůj volný čas pro zpříjemnění kulturního a sportovního života v obci. Dále naše poděkování patří i technickým pracovníkům obce,

kterí nám pomáhají při realizování zázemí pro návštěvníky nejen tohoto dne, ale i dalších, které pořádá kulturní komise.

text: Jana Koželová

DÁRCE KRVE

Krev je nejcennější tekutina na světě, kterou přes veškerý vědecký pokrok nelze jakkoliv nahradit. Dárci, kteří dobrovolně darují krev, se nezištným způsobem podílejí na záchraně lidských životů.

Nikdo z nás neví, kdy bude potřebovat krevní transfuzi. Uvedení pánové darovali na oddělení Transfuzní služby a hematologie Kroměřížské nemocnice, a. s., bezplatně krev.

**Jaromír Pospíšil 60x
a Petr Jaroš 80x.**

Za tento ušlechtilý čin děkuje starosta Dušan Odehnal, radní a zastupitelé obce.

KOTVY DOSTÁVAJÍ „DRAČÍ“ SPORT DO POVĚDOMÍ VEŘEJNOSTI

Dračí lodě jsou u nás stále poměrně mladým sportem, přestože ve světě mají více než 2 000 let starou tradici. V České republice se datuje vznik dragonboatingu na rok 1997, kdy byl založen první český oddíl – Pražský klub dračích lodí. Aby se tento krásný kolektivní sport dostal více do povědomí široké veřejnosti, především dětí a mládeže, připravila Rada mládeže dračích lodí ve spolupráci s kluby z celé ČR projekt „Dračí lodě školám“. Cílem projektu je nejen představit dračí lodě žákům základních a středních škol, ale dát jim také možnosti si tento sport vyzkoušet a v případě zájmu se mu dále věnovat.

Školy, které se do projektu zapojily, měly možnost tréninků v tréninkových centrech pořádajících klubů. Školský pohár probíhal nejdříve v krajských kolech. Ve Zlínském kraji se konal 27. 5. v Kroměříži na Bágráku. Pořadatelem byly KOTVY Kvasice za podpory města Kroměříž, Zlínského kraje a obce Kvasice. Prvního ročníku se zúčastnilo 8 posádek. Vítězem se stala posádka SÝPKY ze Základní školy U Sýpek, druhé místo obsadili CHLEBAŘI a třetí byly SIMBY, obojí ze Základní školy Komenského v Kroměříži. Celorepublikové finále Poháru škol se uskutečnilo 24. 6. na Brněnské přehradě. Zlínský kraj reprezentovaly posádky SÝPKY, CHLEBAŘI a PRINCEZY ze Základní školy Kvasice. Všechny tyto posádky přistoupily k tréninku s vervou a nadšením a vyplatilo se. Vítězi, a tudíž mistry republiky základních škol se stala posádka CHLEBAŘI ze ZŠ Komenského. V kategorii středních škol zvítězil tým SLOVAŇÁCKÝ VIKINGOVÉ z Brna.

KOTVY přivezly zlaté medaile

Covidová opatření v předchozích dvou letech nejvíce zasáhla děti a juniory, především absencí závodů a také omezenými možnostmi tréninku. V letošní sezóně jsme se proto zaměřili především na ně. Závodů se účastní žákovská i juniorská posádka. V Brně získaly obě posádky složené společně s Dragon Force Přerov 2x 2 zlaté medaile. Na Mistrovství Moravy Dračích lodí v Ostrožské Nové Vsi jsme 2 posádky složili společně s DF Přerov a Pilsner Dragons Plzeň. Vybojovaly 2x zlato a 2x bronz. Dospělá posádka přivezla 2 zlaté medaile z Kroměřížského draha.

Mimo menší soustředění, která pořádáme v Kvasicích a v Přerově, se v polovině srpna uskutečnilo další velké celorepublikové soustředění mládeže v Českém Vrbném, kam jsme se velmi těšili.

V termínu 1.–4. září se uskutečnily v Račicích ICF Mistrovství světa dračích lodí, které se mělo původně konat na Ukrajině. Národní posádky jsou složeny z nejlepších „dračáků“ z celé ČR na základě absolvovaných výkonnostních testů. Z klubu KOTVY Kvasice se do posádek nominovalo celkem 7 členů:

kategorie JUNIOR (14–18 let) – Veronika Kučerová, Vítek Kahaja, Tomáš Zuzaňák

kategorie SENIOR (19–39 let) – Ondřej Kahaja

kategorie MASTER 40+ – Tomáš Kahaja, Radovan Knoll

Současně v Račicích probíhalo také Mistrovství České republiky, kterého se zúčastnila naše juniorská posádka. Všem jsme drželi palce, aby sezónu zakončili co nejlépe.

text: Katka Kahajová

FOTBAL – PODZIM 2022

MUŽI „A“ KP

KOLO	DATUM		ZAČÁTEK	SOUPEŘ
7	17. 9.	SOBOTA	10,15 hod.	LUHAČOVICE - KVASICE
8	25. 9.	SOBOTA	10,15 hod.	BRUMOV - KVASICE
9	1. 10.	SOBOTA	15,00 hod.	KVASICE - BORŠICE
10	8. 10.	SOBOTA	15,00 hod.	BYSTRICE p. H. - KVASICE
11	15. 10.	SOBOTA	14,30 hod.	KVASICE - NEDAŠOV
12	23. 10.	NEDĚLE	14,30 hod.	NEVŠOVÁ - KVASICE
13	29. 10.	SOBOTA	14,30 hod.	KVASICE - STRÁNÍ

DOROST KP

KOLO	DATUM		ZAČÁTEK	SOUPEŘ	HŘIŠTĚ
7	17. 9.	SOBOTA	12,30 hod.	HULÍN/KVASICE - UH.BROD	Kvasice
8	25. 9.	NEDĚLE	10,00 hod.	V. OTROKOVICE - HULÍN/KVASICE	Otrokovice
9	1. 10.	SOBOTA	12,00 hod.	HULÍN/KVASICE - SK ZLÍN	Hulín
10	8. 10.	SOBOTA	12,00 hod.	BOJKOVICE - HULÍN/KVASICE	Bojkovice
11	15. 10.	SOBOTA	11,30 hod.	HULÍN/KVASICE - STRÁNÍ	Kvasice
12	22. 10.	SOBOTA	12,00 hod.	STARÉ MĚSTO - HULÍN/KVASICE	Širůch
13	29. 10.	SOBOTA	11,30 hod.	HULÍN/KVASICE - ROŽNOV p. R.	Hulín

ŽÁCI – STARŠÍ Okresní přebor skupina B

KOLO	DATUM		ZAČÁTEK	SOUPEŘ	HŘIŠTĚ
5	18. 9.	NEDĚLE	10,00 hod.	HULÍN B - KVASICE/LUBNÁ	Hulín
6	25. 9.	NEDĚLE	13,00 hod.	KORYČANY - KVASICE/LUBNÁ	Koryčany
1	28. 9.	STŘEDA	10,00 hod.	CHVALČOV - KVASICE/LUBNÁ	Chvalčov
7	2. 10.	NEDĚLE	11,00 hod.	KVASICE/LUBNÁ - BEZMĚROV	Lubná
8	9. 10.	NEDĚLE	10,00 hod.	KROMĚŘÍŽ - KVASICE/LUBNÁ	Kroměříž
9	16. 10.	NEDĚLE	11,00 hod.	KVASICE/LUBNÁ - RYMICE/KOSTELEČ u H.	Lubná
10	23. 10.	NEDĚLE	10,00 hod.	SKAŠTICE - KVASICE/LUBNÁ	Skaštice
11	30. 10.	NEDĚLE	11,00 hod.	KVASICE/LUBNÁ - LOUKOV	Lubná

PŘÍPRAVKA – STARŠÍ Okresní přebor skupina B

KOLO	DATUM		ZAČÁTEK	SOUPEŘ	HŘIŠTĚ
5	18. 9.	NEDĚLE	10,00 hod.	KROMĚŘÍŽ C - KVASICE/LUBNÁ	Kroměříž
6	25. 9.	NEDĚLE	9,30 hod.	KVASICE/LUBNÁ - MARTINICE	Lubná
7	2. 10.	NEDĚLE	10,00 hod.	HULÍN - KVASICE/LUBNÁ	Hulín
8	9. 10.	NEDĚLE	9,30 hod.	KVASICE/LUBNÁ - SKAŠTICE	Lubná
9	16. 10.	NEDĚLE	10,00 hod.	HOLEŠOV - KVASICE/LUBNÁ	Všetuly
10	23. 10.	NEDĚLE	9,30 hod.	KVASICE/LUBNÁ - KROMĚŘÍŽ C	Lubná
1	30. 10.	NEDĚLE	10,00 hod.	MARTINICE - KVASICE/LUBNÁ	Martinice

MUŽI „B“ OKRESNÍ PŘEBOR

KOLO	DATUM		ZAČÁTEK	SOUPEŘ
7	17. 9.	SOBOTA	15,30 hod.	ZÁHLINICE - KVASICE B
8	25. 9.	NEDĚLE	15,30 hod.	SLAVKOV p. H. - KVASICE B
9	2. 10.	NEDĚLE	15,00 hod.	KVASICE B - PRAVČICE
10	9. 10.	SOBOTA	15,00 hod.	ŽERANOVICE - KVASICE B
11	16. 10.	NEDĚLE	14,30 hod.	KVASICE B - POČENICE
12	23. 10.	NEDĚLE	11,30 hod.	SKAŠTICE - KVASICE B
13	30. 10.	NEDĚLE	14,30 hod.	KVASICE B - ŽÁLKOVICE

CELOROČNÍ PÍLE BYLA OCENĚNA PŘI OKRESNÍM KLÁNÍ ZLATÉ SRNČÍ TROFEJE

Ve třech kategoriích probíhalo soutěžení dětí z mysliveckých kroužků i z řad jednotlivců napříč okresem Kroměříž. Okresní myslivecký spolek Kroměříž za podpory ČMMJ a města Kroměříže pořádá okresní kolo soutěže Zlatá srnčí trofej. Celkem se zúčastnilo 16 dětí základních škol, od 1. do 9. třídy, z okresu Kroměříž. Svých sedm želízek v ohni napříč všemi kategoriemi měl v soutěži i kroužek Kvasičtí jestřábi.

V první části dopoledne se děti úspěšně popasovaly s testovými otázkami. Správné odpovědi soutěžící hledali na otázky z okruhů myslivecké historie, myslivecké tradice, kynologie, zoologie, lovectví a nauka o zbraních. Na venkovních stanovištích pak bylo připraveno poznávání rostlin, popis srnčího a jeleního paroží, loveckých plemen psů a jednoduché otázky z první pomoci a zdravotní péče.

Letošní ročník Zlaté srnčí trofeje se nesl ve znamení novinek. Za pomoci několika myslivců bylo nahrazeno

poznávání psů z fotografií skutečnými psy. Také rostliny a stromy letos děti poznávaly podle skutečných větviček a semen.

A jak to tedy vše dopadlo?

I. kategorie:

1. místo – Alžběta Erkerová, kroužek Kvasičtí jestřábi, MS Kvasice
2. místo – Adam Tuma, kroužek Kvasičtí jestřábi, MS Kvasice
3. místo – Mariana Erkerová, kroužek Kvasičtí jestřábi, MS Kvasice

II. kategorie:

1. místo – Karel Hýža, kroužek Kvasičtí jestřábi, MS Kvasice
2. místo – Roman Suchánek, kroužek Kvasičtí jestřábi, MS Kvasice
3. místo – Bandíková Terezie, myslivecký kroužek, MS Martinice

III. kategorie:

1. místo – Adam Rousek, Litence
2. místo – Marie Pálková, kroužek Kvasičtí jestřábi, MS Kvasice
3. místo – Barbora Bilavčíková, kroužek Kvasičtí jestřábi, MS Kvasice

Vítězům byly předány diplomy a všichni účastníci si odnesli hodnotné ceny. Výherce nejstarší kategorie

reprezentoval náš okres na letošním celorepublikovém finále soutěže.

Gratulujeme všem k umístění, ale i k účasti a budeme se těšit v příštím roce.

Zvěřinové hody

Také v letošním roce uspořádal myslivecký spolek Zvěřinové hody. Návštěvníci si mohli pochutnat na zvěřinových jídlech, pečeném divočákovi se zelím a srnčím gulášem. Připravena byla nejen zvěřinová tombola, ve které bylo díky štědrosti sponzorů o co soutěžit. O doprovodný program odpoledne se postaraly děti z mysliveckého kroužku Kvasičtí jestřábi, které si připravily soutěž, ve které si každý mohl vyzkoušet, jak probíhá soutěž „Zlatá srnčí trofej“. Soutěžilo se ve dvou kategoriích – „myslivci“ a „nemyslivci“. Každý dostal test s 20 otázkami, například z historie myslivosti, mysliveckých tradic, lovectví a střelectví. Dalším úkolem bylo poznat vybrané stromy v parku okolo myslivny. Následovaly praktické úkoly při poznávání stromů, semen, psů a zvěře.

Děkujeme všem sponzorům za dary do tomboly a všem účastníkům za podporu této akce.

Kvasičtí jestřábi hledají nové tváře

Jsme zájmový kroužek pro děti zaměřený na poznávání a ochranu přírodu a myslivost. Scházíme se každé pondělí v 16:00 na Myslivně v Kvasicích.

Děti se mohou těšit na:

- myslivecké troubení
- ukázkou výcviku loveckého psa
- vycházky do přírody
- výlety na zajímavá místa
- pozorování přírody a chování zvěře a ptáků
- starost o krmelec
- besedy s myslivci
- návštěvu střelnice
- psí návštěvy
- a spousta dalšího.

V případě jakýchkoliv dotazů nás neváhejte kontaktovat na e-mail vtrvajova@gmail.com nebo tel. 608 744 151.

text: Vladana a Zbyněk Trvajovi

VOLEJBALOVÉHO TURNAJE SE ZÚČASTNILO 9 TÝMŮ

Již tradičně se začátkem srpna, v sobotu 6. srpna, odehrál 9. amatérský turnaj trojic v plážovém volejbale. Do letošního turnaje se přihlásilo skvělých 9 týmů. Počasí hráče sice potrápilo, ale rozhodně nezastavilo, a ani déšť nezkažil pohodovou atmosféru celého turnaje, o kterou se postarali hráči nejen

z Kvasic, ale opět k nám zavítaly týmy z Otrokovic a Napajedel.

Na turnaji mezi sebou bojovaly nejméně tříčlenné týmy a na vrcholnou příčku se podařilo vyšplhat složenému týmu z Otrokovic a Napajedel, ve složení mladých sourozenců Markéty a Lukáše Peškových společně s Liborem Vondráčkem pod přezdívkou Ďáblíci. 2. místo

si vybojoval tým Fláj bojs z Kvasic, a to Jan Hrabal, Lukáš Tomašík a Petr Zatloukal. O 3. místo se zasloužili Mirek Brázdil, Jirka Řezníček, Pavel Musil, Jakub Hrabal a Marek Urban s týmovým názvem Proč my. Všechny týmy předvedly skvělou formu a férovou hru.

Velké díky patří panu starostovi obce Kvasice Dušanu Odehnalovi už

jen za povolení akce, ale také za sociální zázemí a dary pro vítěze od obce. Dále patří poděkování vodáckému klubu Kvasice za zajištění stálého občerstvení v průběhu dne pro diváky a hráče. Také všem ostatním za sponzorské dary a v neposlední řadě za plynulý průběh pořadatelům akce Janu Machalovi a Janu Hrabalovi.

text: Tereza Eva Valová

1. místo

2. místo

3. místo

1. ZÁŘÍ SE V KVASICKÉ ŠKOLE SLAVNOSTNĚ VÍTALI PRVNÁČCI

NAROZENÍ

červen:

Matyáš MOTÁŇ

Gizela ŠEVČÍKOVÁ

SVATBY

květen

Pavel ZAPLETAL a Alena FORMÁNKOVÁ

červen

Matěj REISKUP a Eva SEDLÁČKOVÁ
Lukáš PICEK a Kateřina KLEMENTOVÁ

červenec

Lukáš BELZA a Andrea HERMANOVÁ

*Fotografie zveřejníme v příštím vydání Kvasických novin,
v polovině prosince 2022.
Za případné komplikace se omlouváme.*

HODOVÁ FARNÍ ZAHRADA SE OTEVŘELA NÁVŠTĚVNÍKŮM

V úterý 9. srpna ožila naše farní zahrada zvuky sekaček, motyk, zahradnických nůžek a dalších nástrojů. Nejedny ochotné ruce ji hodily do gala, aby mohla v celé své kráse v neděli 14. srpna při příležitosti kvasických hodů o svátku Nanebevzetí Panny Marie přivítat hosty z blízka i z dále. Po celý sváteční den byla vrata farní zahrady dokořán a zvala všechny kolemjdoucí k návštěvě. Bylo zde připraveno občerstvení v podobě kvalitní kávy, čerstvého mátového čaje, levandulové limonády a domácích sušenek. K ochutnávce i zakoupení bylo Arcibiskupské zámecké víno Kroměříž. Pro děti byl připraven ateliér s kreativním vyráběním, při kterém mohly využít přírodniny a vytvářet dřevěné panenky, závěsné zvonkohry a malovat na kamínky. Nejen děti, ale i dospělí se pak rádi zaměstnali i hrou stolního fotbalu,

chůzí na chůdách, střelbou z luku či dováděním na trampolíně. V hodo-
vou neděli se tak farní zahrada stala
příjemným místem pro setkání, od-
počinek i zábavu. Mnozí návštěvníci
ocenili možnost jejího zpřístupnění
veřejnosti. „Jsem kvasický rodák, ale
na tomto místě jsem poprvé, příjem-

ně mě překvapilo,“ zaznělo z úst jed-
noho ze spokojených návštěvníků.
Podobných komentářů zaznamenali
organizátoři během dne více, milé
reakce hostů je povzbudily k myšlen-
ce vytvořit z této akce hodo-
vou tradici. Už se tedy těšíme na příště.

text: L. Ž.

KVASICKÁ POUŤ SE NESLA V TRADIČNÍM DUCHU

Kvasická pouť patří k největším slavnostem v městečku, co se týče návštěvnosti a rozsahu akce. Kolotoče, program v parku, stánky s jídlem i poutovými atrakcemi či otevřené muzeum a kostel přitahují nejen místní lidi, ale i bývalé rodáky a návštěvníky ze širokého okolí. Letos bylo ve srovnání s minulým rokem příjemnější počasí, nebyly tropické teploty.

Program, stejně jako v minulých letech, připravovali členové kulturní komise ve spolupráci se zastupiteli a vedením obce. Doprovodný program se nesl ve stejném duchu jako v předchozích letech. Na děti čekalo malování na obličej a své umění předvedl Pepa Safari. V sobotu v zámeckém parku zahrála cimbálová muzika POŠTÁR a v neděli vystoupilo jazzové duo The Out of Towners a tradiční kapela Vlčnovjanka, která je součástí kvasických hodů už druhé desetiletí.

Nedělní poutový den zahájila mše svatá, na kterou přišli i ti, kteří do kostela běžně nechodí a mši berou jako součást hodů. Během celého dne si návštěvníci mohli kostel Nanebevzetí Panny Marie, který těsně souvisí se zámeckým parkem, prohlédnout. Zároveň byla přístupná i farní zahrada.

Po oba dva dny probíhaly na loděnici v Kvasicích vyhlídkové plavby výletní lodí BRUNO. Plavby jsou návštěvníky velmi oblíbené a svězt se po řece Moravě je pro ně veliký zážitek. Zároveň se mohli na loděnici občerstvit. Vodácký klub Kvasice, z. s. připravil dobroty na grilu, čehož spousta

lidí využila k tomu, že si dala chutný oběd a něco dobrého na zapití.

Kdo se chtěl dozvědět něco zajímavého, mohl navštívit Kvasické muzeum, kde je mnoho zajímavých exponátů vztahujících se k historii městečka. Paní Květa Koutňáková všem návštěvníkům ochotně odpovídala na dotazy a nasměrovala je k tomu, co hledali. Zároveň v parčíku na náměstíčku probíhala výstava na téma Zahrady a zahradníci rodu Valdštejnů.

Děti zajímaly hlavně kolotoče, na kterých bylo plno. Také se mohly svězt na poníkovi a lákaly je balonky různých tvarů a velikostí. V parku bylo na lavičkách plno posluchačů, zejména

na za Vlčnovjankou jezdí lidé zdaleka a už jsou zvyklí, že se tady se svou oblíbenou kapelou potkají. Tancovalo

se, snědlo se všechno jídlo ze stánku a sedělo se do pozdních hodin.

text a foto: Jana Hlavinková

Kvasické noviny, čtvrtletník. Periodický tisk samosprávného celku.

Vydavatel a místo vydání: Obec Kvasice, A. Dohnala 18, 768 21 Kvasice. IČO: 287385. Náklad 530 ks.

Copywriter a editor: Jana Hlavinková. **Grafika a DTP:** Marcela Klimešová. **Jazyková korektura:** Mgr. Jana Buksová. **Tisk:** KATOS Přerov.

Evidenční číslo zpravodaje: MK ČR E 14182.